

Ročník 1987

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 23

Vydána dne 16. prosince 1987

Ce:

OBSAH:

97. Zákon o státním rozpočtu československé federace na rok 1988
 98. Zákon o zvláštním příspěvku horníkům
 99. Nařízení vlády Československé socialistické republiky o pracovních vztazích pracovníků mezinárodních hospodářských organizací
 100. Usnesení předsednictva České národní rady o vyhlášení doplňovací volby do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 84 (okr. Litoměřice)
 101. Uznesenie Predsedníctva Slovenskej národnej rady o vyhlásení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 61 Trnava — sever
 102. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví trvale nezpůsobilých k dosavadní práci
 103. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Afghánské demokratické republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd
 104. Vyhláška ministersva spravedlnosti České socialistické republiky, kterou se určují nakažlivé lidské choroby ve smyslu trestního zákona
 105. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky, ktorou sa určuje, ktoré choroby sa považujú za nákazlivé v zmysle Trestného zákona
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
-

97

Z Á K O N

ze dne 15. prosince 1987

o státním rozpočtu československé federace na rok 1988

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

(1) Celkové příjmy státního rozpočtu federace se stanoví částkou

215 094 000 000 Kčs.

Celkové výdaje státního rozpočtu federace se stanoví částkou

215 094 000 000 Kčs.

Celkový přehled státního rozpočtu československé federace je uveden v příloze.

(2) Z celkových výdajů státního rozpočtu federace činí:

A. Účelové dotace do státních rozpočtů republik

— České socialistické republiky

40 619 870 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

27 485 350 000 Kčs

z toho:

I. dotace a subvence na vybrané investiční akce s dosahem pro celou federaci a další rozvoj republik

— České socialistické republiky

9 375 100 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

6 979 700 000 Kčs

II. dotace na vybrané neinvestiční akce

— České socialistické republiky

31 244 770 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

20 505 650 000 Kčs

v tom:

a) dotace na družstevní bytovou výstavbu

— České socialistické republiky

3 100 000 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

2 700 000 000 Kčs

b) dotace na individuální bytovou výstavbu

— České socialistické republiky

810 000 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

500 000 000 Kčs

c) dotace na modernizaci bytového fondu

— České socialistické republiky

898 000 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

63 000 000 Kčs

d) dotace na státní programy technického rozvoje

— České socialistické republiky

429 600 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

258 300 000 Kčs

e) vybrané druhy cenových dotací a intervencí

— České socialistické republiky

12 052 600 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

9 556 700 000 Kčs

f) dotace na ekonomické nástroje v zahraničním obchodě

— České socialistické republiky

12 894 400 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky

6 960 700 000 Kčs

g) dotace na potřeby
branné povahy
včetně výzkum-
ných a vývojových
úkolů

— České socialis-
tické republiky

875 170 000 Kčs

— Slovenské so-
cialistické re-
publice

431 950 000 Kčs

h) dotace na odbor-
nou přípravu za-
hraničních občanů
dočasně zaměstna-
ných v čs. organi-
zacích

— České socialis-
tické republiky

185 000 000 Kčs

— Slovenské so-
cialistické re-
publice

35 000 000 Kčs

B. Globální dotace

— České socialistické re-
publice

41 722 430 000 Kčs

— Slovenské socialistic-
ké republiky

30 376 350 000 Kčs.

§ 2

Vláda Československé socialistické republiky
nebo na základě jejího zmocnění ministr financí
může upravit závazné úkoly a limity státního roz-
počtu federace, zejména v souladu se změnami
státního plánu, změnami cenovými, organizačními,
s úpravami ekonomických nástrojů v zahraničním
obchodě a při uvolňování prostředků z vládní roz-
počtové rezervy. Těmito opatřeními nesmí být do-
těna vyrovnanost státního rozpočtu federace.

§ 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna
1988.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

Příloha k zákonu č. 97/1987 Sb.

**Celkový přehled
státního rozpočtu československé federace**

Příjmy	(v tisících Kčs)
Příjmy ze socialistického hospodářství	214 688 023
z toho:	
z hospodářství	195 105 283
z vědy a techniky	327 770
z peněžních a technických služeb	17 267 842
ze společenských služeb a činností	484 128
z obrany a bezpečnosti	1 503 000
Daně od obyvatelstva a poplatky	83 000
Ostatní příjmy	322 977
Úhrnem	215 094 000
Výdaje	(v tisících Kčs)
Výdaje federálních organizací na	
hospodářství	38 512 185
vědu a techniku	5 338 493
peněžní a technické služby	3 123 454
společenské služby a činnosti	
pro obyvatelstvo	1 355 058
obranu a bezpečnost	24 187 990
správu	2 372 820
Celkem	74 890 000
Dotace ze státního rozpočtu federace do státních rozpočtů republik celkem	140 204 000
Úhrnem	215 094 000

98

ZÁKON

ze dne 15. prosince 1987

o zvláštním příspěvku horníkům

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Pracujícím, kteří byli vystaveni nepříznivým vlivům pracovního prostředí při výkonu práce v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech, poskytují hornické organizace ke zmírnění hmotných a sociálních důsledků spojených s převedením na jinou méně rizikovou práci, popřípadě uvolněním do jiného zaměstnání nebo pro výkon veřejné funkce, a v ocenění jejich pracovních zásluh, ze svých prostředků jako sociální dávku zvláštní příspěvek horníkům (dále jen „zvláštní příspěvek“).

Podmínky nároku

§ 2

(1) Nárok na zvláštní příspěvek má pracující, který pro dosažení nejvyšší přípustné expozice nebo ohrožení nemocí z povolání z dosavadního zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech¹⁾ (dále jen „hornické zaměstnání“)

- a) byl převeden na jinou, méně rizikovou práci v podzemí hlubinných dolů, nebo
- b) byl převeden na jinou práci mimo podzemí hlubinných dolů, nebo
- c) skončil pracovní poměr k organizaci, v níž vykonával hornické zaměstnání (dále jen „hornická organizace“).

(2) Nárok na zvláštní příspěvek má též pracující, který byl zaměstnán celkem nejméně 15 roků v hornickém zaměstnání, za jehož trvání dosáhl věku aspoň 50 let a přestal je vykonávat.

(3) Nárok na zvláštní příspěvek má též pracující, který po dosažení nejvyšší přípustné expozice nebo zjištění ohrožení nemocí z povolání byl z hornického zaměstnání uvolněn pro výkon veřejné funkce.

§ 3

(1) Nárok na zvláštní příspěvek nenáleží, jestliže

- a) se pracujícímu vyplácí starobní, invalidní nebo částečný invalidní důchod;
- b) pracujícímu vyplácí hornická organizace po převedení na jinou práci, skončení pracovního poměru nebo uvolnění pro výkon veřejné funkce pro dosažení nejvyšší přípustné expozice nebo ohrožení nemocí z povolání mzdové vyrovnání²⁾ nebo doplatek do průměrného výdělku;³⁾ zvláštní příspěvek však náleží, jestliže jej již pracující pobíral nebo pobírá, a to v dosavadní výši;
- c) pracující není zaměstnán po dobu delší dvou měsíců; do této doby se nezapočítává doba, po kterou se pracujícímu vyplácí nemocenské nebo příspěvek před umístěním do zaměstnání;⁴⁾
- d) pracující znovu vykonává rizikovou práci v hornickém zaměstnání;
- e) pracující dosáhl 60 let věku.

(2) Za zaměstnání se považuje pracovní činnost zakládající účast na sociálním zabezpečení.

§ 4

(1) Nejvyšší přípustnou expozici pro práci na jednotlivých pracovištích v podzemí hlubinných dolů stanoví závazný posudek příslušného orgánu hygienické služby v souladu s obecně závaznými směrnici příslušného ministerstva zdravotnictví

¹⁾ § 12 odst. 1 písm. a) č. 1 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 73/1982 Sb. Nařízení vlády ČSSR č. 74/1982 Sb., o některých úpravách v nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení pracujících v hornictví.

²⁾ § 9 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 102/1987 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví trvale nezpůsobilých k dosavadní práci.

³⁾ § 115 odst. 5 zákoníku práce.

⁴⁾ § 136 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

— hlavního hygienika republiky.⁵⁾ Zařazování prací do kategorií rizika a sledování expozice u jednotlivých pracovníků v podzemí hlubinných dolů provádějí podle tohoto závazného posudku hornické organizace.

(2) Méně rizikovou prací podle § 2 odst. 1 písm. a) se pro účely poskytování zvláštního příspěvku rozumí práce,

- a) která je podle posudku příslušného orgánu hygienické služby zařazena do kategorie prací nepřesahujících nízkou míru rizika, jde-li o převedení pro dosažení nejvyšší přípustné expozice, nebo
- b) při které pracující není vystaven riziku, které vede k ohrožení některou z nemocí z povolání, jde-li o převedení pro ohrožení nemocí z povolání na základě lékařského posudku příslušného orgánu státní zdravotní správy.

(3) Hornické zaměstnání se pro účely poskytování zvláštního příspěvku hodnotí za podmínek stanovených předpisy o důchodovém zabezpečení,¹⁾ avšak bez ohledu na to, zda a po jak dlouhou dobu bylo zaměstnání přerušeno.

(4) Nemocemi z povolání jsou nemoci uvedené v předpisech o sociálním zabezpečení, jestliže vznikly za podmínek tam uvedených.⁶⁾

§ 5

Výše zvláštního příspěvku

(1) Výše zvláštního příspěvku činí

- a) 1000 Kčs měsíčně, koná-li pracující méně rizikovou práci v podzemí hlubinných dolů;
- b) 1500 Kčs měsíčně v ostatních případech.

(2) Jestliže pracující splňuje podmínky nároku na zvláštní příspěvek, popřípadě na jeho výplatu, jen po část měsíce, částky uvedené v předchozím odstavci se poměrně upraví.

(3) Jestliže poživatel zvláštního příspěvku střídá práce uvedené v odstavci 1 písm. a) a b), upraví se výše zvláštního příspěvku při každé takové změně.

(4) Vláda Československé socialistické republiky může nařízením zvýšit částky zvláštního příspěvku uvedené v odstavci 1 v závislosti na změnách, které nastaly ve vývoji mzdové úrovně nebo ve výši dávek důchodového zabezpečení.

§ 6

Uplatnění nároku

(1) Nárok na zvláštní příspěvek uplatňuje pracující písemnou žádostí u hornické organizace, v níž naposledy vykonával hornické zaměstnání.

(2) Hornická organizace je povinna do dvou měsíců po doručení žádosti doručit do vlastních rukou žadatele písemné oznámení o tom, zda mu byl zvláštní příspěvek přiznán či nikoliv; před posouzením žádosti je povinna opatřit si všechny potřebné podklady.

(3) Oznámení hornické organizace o přiznání zvláštního příspěvku musí obsahovat údaj, od kdy se zvláštní příspěvek přiznává, jeho výši, důvody přiznání a den splatnosti; oznámení o nepřiznání zvláštního příspěvku musí obsahovat důvody, proč zvláštní příspěvek nenáleží. Oznámení hornické organizace musí vždy obsahovat poučení o možnosti obrátit se na soud.

§ 7

Změny v poskytování zvláštního příspěvku

Jestliže zanikne nárok na zvláštní příspěvek, popřípadě na jeho výplatu nebo zvláštní příspěvek náleží v jiné výši, je hornická organizace povinna do dvou měsíců ode dne, kdy tuto skutečnost zjistila, doručit poživateli zvláštního příspěvku do vlastních rukou písemné oznámení o tom, od kdy a z jakých důvodů zvláštní příspěvek nenáleží, nevyplácí se nebo náleží v jiné výši; ustanovení § 6 odstavce 3 věty druhé platí i zde.

§ 8

Výplata

(1) Zvláštní příspěvek vyplácí hornická organizace uvedená v § 6 odst. 1, a to měsíčně pozadu.

(2) Zvláštní příspěvek se nevyplácí po dobu pobytu oprávněného v cizině. Po návratu z ciziny se zvláštní příspěvek doplatí, nejdéle však za dobu jednoho roku ode dne, kdy oprávněný oznámí návrat z ciziny hornické organizaci.

(3) Zvláštní příspěvek nepodléhá dani.

Přechod práv a povinností

§ 9

Jestliže hornická organizace uvedená v § 6 odst. 1 zanikne, přecházejí povinnosti stanovené tímto zákonem na jejího právního nástupce; nemá-li jej, přecházejí tyto povinnosti na organizaci, kterou určí příslušný ústřední orgán.

§ 10

(1) Nárok na zvláštní příspěvek nemůže být postoupen.

⁵⁾ Např. Směrnice hlavního hygienika Československé socialistické republiky a Ústředního báňského úřadu o ochraně zdraví pracujících před účinky škodlivé prašnosti v organizacích podléhajících hornímu zákonu uveřejněné pod č. 31 ve sbírce Hygienické předpisy z roku 1966 (reg. v částce 8/1967 Sb.).

⁶⁾ Příloha č. 1 vyhlášky č. 128/1975 Sb.

(2) Zemřel-li oprávněný, nabývají nároku na částky zvláštního příspěvku náležející do dne jeho smrti postupně manželka, děti a rodiče, jestliže žili s pracujícím v době jeho smrti ve společné domácnosti; podmínka společné domácnosti nemusí být splněna u dětí, které mají nárok na sirotčí důchod. Předmětem dědictví se uvedené částky stávají, není-li těchto osob.

Promlčení

§ 11

(1) Právo na zvláštní příspěvek se nepromlčuje.

(2) Nárok na jednotlivou splátku zvláštního příspěvku se promlčuje v jednom roce ode dne její splatnosti.

(3) Byl-li nárok na zvláštní příspěvek uplatněn po uplynutí doby delší jednoho roku ode dne vzniku nároku, náleží jednotlivé splátky zvláštního příspěvku nejdéle za dobu jednoho roku před dnem podání žádosti u příslušné hornické organizace.

(4) Promlčecí doba neběží ode dne podání žádosti u příslušné hornické organizace do dne, kdy bude doručeno oznámení o přiznání nebo nepřiznání zvláštního příspěvku, nejdéle však po dobu dvou měsíců.

§ 12

Nárok hornické organizace na vrácení jednotlivých splátek zvláštního příspěvku poskytnutých neprávem nebo v nesprávné výši se promlčuje ve třech letech ode dne, kdy hornická organizace zjistila, že zvláštní příspěvek byl vyplacen neprávem nebo v nesprávné výši, nejpozději v deseti letech od jeho výplaty.

§ 13

Povinnosti poživatelů a hornických organizací

(1) Poživatel zvláštního příspěvku je povinen ohlásit hornické organizaci, která mu zvláštní příspěvek vyplácí, do osmi dnů změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na zvláštní příspěvek, jeho výši a výplatu (§ 3, 5 a § 8 odst. 2). Jestliže nesplní tuto povinnost anebo vědomě jinak způsobí, že zvláštní příspěvek byl vyplacen neprávem nebo v nesprávné výši, je povinen zvláštní příspěvek nebo jeho část vrátit ode dne,

od něhož nenáležel vůbec, nebo od něhož náležel v nižší výši.

(2) Hornická organizace je povinna vést záznamy o skutečnostech rozhodných pro nárok na zvláštní příspěvek, jeho výši a výplatu, to je o době a druhu zaměstnání, dosahované expozici, převedení na jinou práci, skončení zaměstnání a uvolnění pro výkon veřejné funkce, a na požádání pracujícího, popřípadě jiné organizace, o těchto skutečnostech vystavit potvrzení.

§ 14

Pravomoc k rozhodování sporů

Spory o nárocích z tohoto zákona rozhodují soudy. Návrh může oprávněný u soudu uplatnit jen nepřizná-li mu hornická organizace zvláštní příspěvek, nesouhlasí-li s oznámením organizace o dni vzniku nároku, jeho výši, splatnosti, změně či zániku nebo nedoručí-li mu organizace oznámení o přiznání či nepřiznání nároku do dvou měsíců ode dne, kdy jí byla doručena žádost o zvláštní příspěvek.

§ 15

Vstup do zařízení hornické organizace

Pověření pracovníci federálního ministerstva práce a sociálních věcí a ministerstev práce a sociálních věcí republik jsou oprávněni vstupovat do zařízení hornické organizace a v součinnosti s pověřenými pracovníky příslušného ústředního orgánu a příslušného odborového orgánu provádět plnění povinností uložených tímto zákonem.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 16

(1) Zvláštní příspěvek podle tohoto zákona náleží, jestliže podmínky pro jeho přiznání byly splněny po 31. prosinci 1987.

(2) Pro nárok na zvláštní příspěvek podle tohoto zákona se započítávají i doby výkonu hornického zaměstnání před 1. lednem 1988 od prokázaného počátku jejich výkonu.

§ 17

(1) Zvláštní příspěvky poskytované pracujícím národními výbory podle předpisů platných před 1. lednem 1988,⁷⁾ na které trvá nárok ke dni účinnosti

⁷⁾ Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 129/1979 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví trvale nezpůsobilých k dosavadní práci, ve znění vyhlášek č. 21/1982 Sb. a č. 145/1982 Sb. a zákona č. 62/1983 Sb., o věcnostním přídatku horníků.

Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. července 1970 čj. F V/1-662/70-1142 o opatřeních k prohloubení hmotného a sociálního zabezpečení uvolňovaných a převáděných pracovníků v hornictví.

Výnos ministerstva práce a sociálních věcí a ministerstva hornictví poř. č. 9/1968 o opatřeních k prohloubení hmotného a sociálního zabezpečení uvolňovaných a převáděných pracovníků v hornictví (reg. v částce 45/1968 Sb.).

nosti tohoto zákona, se považují za zvláštní příspěvky podle tohoto zákona. Na částky uvedené v § 5 je na žádost pracujícího upraven a za podmínek stanovených tímto zákonem bude dále vyplácet hornická organizace, v níž pracující naposledy vykonával hornické zaměstnání. Obdobně se postupuje v případech, kdy zvláštní příspěvek horníků není ke dni účinnosti tohoto zákona vyplácen jen s ohledem na výši dosahovaného výdělků.

(2) Žádost o úpravu výše zvláštních příspěvků přiznaných podle předpisů platných před 1. lednem 1988¹⁾ musí být doložena potvrzením národního výboru, který zvláštní příspěvek dosud vyplácel, o nároku na něj a o jeho výši.

(3) Nároky na zvláštní příspěvky, které vznikly podle předpisů platných před 1. lednem 1988,²⁾ avšak nebyly ke dni účinnosti tohoto zákona přiznány, je nutné uplatnit u příslušných národních výborů za podmínek stanovených předpisy platnými před 1. lednem 1988 nejpozději do 31. prosince

1988. Po přiznání nároku se postupuje podle předchozích odstavců.

§ 18

Za § 148 zákoníku práce č. 65/1965 Sb. se vkládá nový § 148a, který zní:

„§ 148a

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvy práce a sociálních věcí a zdravotnictví republik a s Ústřední radou odborů stanoví vyhláškou okruh pracovníků v hornictví trvale nezpůsobilých k dosavadní práci ze zdravotních důvodů, podmínky jejich pracovního uplatnění, hmotného zabezpečení, jakož i povinnosti organizací s tím související.“

§ 19

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Husák v. r.

Indra v. r.

Štrougal v. r.

99

N A Ř I Z E N Í V L Á D Y

Československé socialistické republiky

ze dne 3. prosince 1987

o pracovněprávních vztazích pracovníků mezinárodních hospodářských organizací

Vláda Československé socialistické republiky nařizuje podle § 8 odst. 2 zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 20/1975 Sb. a zákona č. 52 1987 Sb.:

§ 1

Předmět a rozsah úpravy

Toto nařízení upravuje odchylky pro pracovněprávní vztahy pracovníků mezinárodních hospodářských organizací a jejich poboček, popřípadě jiných organizačních jednotek, které mohou vystupovat v pracovněprávních vztazích svým jménem a mají odpovědnost z těchto vztahů vyplývající, pokud byly zřízeny v souvislosti s rozvojem socialistické ekonomické integrace a mají sídlo na území Československé socialistické republiky (dále jen „organizace“).

§ 2

Jmenování a odvolání z funkce

(1) Pracovní poměr vedoucího organizace a jeho zástupců může být založen jmenováním orgánem, který podle zřizovací listiny plní úkoly řídicího nebo koordinačního orgánu organizace. U ostatních vedoucích pracovníků a pracovníků přijímaných do pracovního poměru pro výkon zvláště významných funkcí, které vymezí organizace v pracovním řádu,¹⁾ může být založen pracovní poměr jmenováním vedoucím organizace.

(2) Jmenování a odvolání z funkce je třeba projednat s příslušným odborovým orgánem působícím v organizaci.

§ 3

Pracovní cesta a přeložení

(1) Organizace může vyslat pracovníka na dobu nezbytné potřeby na pracovní cestu, nejdéle však na dobu šesti měsíců v kalendářním roce, pokud se s pracovníkem nedohodne jinak.

(2) Přeložit pracovníka k soustavnému výkonu práce do jiného místa výkonu práce, než bylo sjednáno v pracovní smlouvě, může organizace jen se

souhlasem pracovníka. Přeložit pracovníka mimo území Československé socialistické republiky lze však jen v dohodě s právnickou osobou, která je účastníkem organizace (dále jen „účastník“) a má sídlo ve státě, na jehož území má pracovník trvalý pobyt. Jen v dohodě s účastníkem může též organizace pracovníka přeložit na dobu delší jednoho roku.

(3) Ustanovení předchozího odstavce platí pro přeložení pracovníka, jehož pracovní poměr byl založen jmenováním, obdobně.

§ 4

Čerpání dovolené

Dovolená pracovníků může být s jejich souhlasem čerpána až do konce příštího kalendářního roku; v těchto případech je organizace povinna umožnit vyčerpat v běžném kalendářním roce alespoň jeden týden dovolené.

Další odchylky

pro pracovněprávní vztahy
pracovníků, kteří nemají trvalý
pobyt na území
Československé socialistické
republiky

§ 5

Dny pracovního klidu

Vedle svátků uznaných za dny pracovního klidu v Československé socialistické republice jsou pro pracovníky, kteří nemají na jejím území trvalý pobyt (dále jen „cizozemští pracovníci“), dny pracovního klidu²⁾ nejvýše dva dny svátků uznaných ve státě, na jehož území mají trvalý pobyt; tyto svátky na návrh účastníka určí organizace v pracovním řádu.

§ 6

Délka dovolené

Dovolená cizozemských pracovníků činí pět kalendářních týdnů v kalendářním roce.

¹⁾ § 82 zákoníku práce.

²⁾ § 91 a 118 zákoníku práce.

§ 7

Příplatek ke mzdě

Cizozemským pracovníkům se poskytuje měsíčně příplatek ve výši 25 % základní měsíční mzdy; tento příplatek se neposkytuje za dobu, po kterou je poskytována náhrada mzdy, a za dobu pracovního volna bez náhrady mzdy delší než třicet dnů s pobytem mimo území Československé socialistické republiky.

§ 8

Pracovní volno s náhradou mzdy

(1) Cizozemským pracovníkům se v souvislosti s čerpáním dovolené ve státě jejich trvalého pobytu poskytuje pracovní volno s náhradou mzdy³⁾ na cestu do místa pobytu o dovolené ve státě trvalého pobytu a zpět. Toto pracovní volno se poskytuje jednou v kalendářním roce v délce doby nezbytné na cestu, nejvýše však v rozsahu čtyř dnů; v tomto rozsahu je zahrnuta doba na cestu při nástupu dovolené i jejím skončení. Podle vzdálenosti mezi místem výkonu práce a místem trvalého pobytu a druhu dopravního prostředku, kterého jsou oprávněni cizozemští pracovníci použít, může organizace stanovit jednotně rozsah pracovního volna s náhradou mzdy od jednoho do čtyř dnů v pracovním řádu.

(2) Cizozemským pracovníkům se poskytuje na vlastní svatbu pracovní volno s náhradou mzdy v rozsahu tří dnů, při narození dítěte manželce (družce) cizozemského pracovníka v rozsahu dvou dnů a při úmrtí jiných rodinných příslušníků než je manžel, druh nebo dítě, ve stejném rozsahu, v jakém se poskytuje při obstarávání pohřbu těchto osob.⁴⁾

(3) Cizozemským pracovníkům studujícím při zaměstnání na školských zařízeních v jiném státě než v Československé socialistické republice, se poskytuje pracovní volno a hmotné zabezpečení v rozsahu stanoveném právními předpisy tohoto státu.

(4) Při důležitých osobních překážkách v práci vyžadujících nezbytně cestu do státu trvalého pobytu se cizozemským pracovníkům poskytuje pracovní volno na cestu tam a zpět v rozsahu uvedeném v odstavci 1; náhrada mzdy za toto pracovní volno se poskytuje, pouze přísluší-li náhrada mzdy i za dobu překážky v práci.

(5) Náhradou mzdy podle předchozích odstavců se rozumí náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku.⁵⁾

§ 9

Náhrady v souvislosti s přijetím a při skončení pracovního poměru

(1) Cizozemským pracovníkům se při přijetí do pracovního poměru poskytuje

- a) náhrada jízdních výdajů včetně jízdních výdajů rodinných příslušníků, pokud s nimi žijí ve společné domácnosti, za lůžkový vůz první vozové třídy nebo letenky ekonomické třídy a výdajů za železniční přepravu zavazadel dohodnuté hmotnosti z místa jejich trvalého pobytu do místa výkonu práce; při použití vlastního automobilu se poskytuje náhrada výdajů ve výši jízdného za lůžkový vůz první vozové třídy;
- b) denní diety (stravné) za dny strávené na cestě podle zvláštních předpisů o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách;
- c) náhrada ve výši poměrné části základní měsíční mzdy za dny strávené na cestě včetně příplatku podle § 7;
- d) jednorázový příspěvek ve výši základní měsíční mzdy, jestliže v souvislosti s přijetím do pracovního poměru dochází k přestěhování cizozemského pracovníka do místa výkonu práce.

(2) Náležitosti uvedené v předchozím odstavci písm. a) a b) se poskytují také při skončení pracovního poměru cizozemského pracovníka a odjezdu do místa trvalého pobytu.

§ 10

Příspěvek na náhradu výdajů při nástupu dovolené

Při čerpání dovolené ve státě trvalého pobytu se cizozemským pracovníkům poskytuje při nástupu dovolené jednou v kalendářním roce příspěvek na náhradu výdajů ve výši 75 % základní měsíční mzdy. Tento příspěvek může organizace poskytnout i cizozemským pracovníkům, kteří nečerpají dovolenou ve státě trvalého pobytu, pokud jim vzniknou v souvislosti s čerpáním dovolené vyšší výdaje v důsledku odloučení od místa trvalého pobytu.

§ 11

Ostatní náhrady

(1) V případě úmrtí cizozemského pracovníka nebo rodinného příslušníka, který s ním na území Československé socialistické republiky žil ve společné domácnosti, organizace hraří výdaje za převoz zemřelého do místa trvalého pobytu.

³⁾ § 128 zákoníku práce.

⁴⁾ Bod 4 přílohy k nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb.

⁵⁾ § 275 odst. 1 zákoníku práce.

§ 30 až 34 nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb.

Vyhláška č. 112/1975 Sb.

(2) Při úmrtí cizozemského pracovníka poskytne organizace manželovi jednorázový příspěvek v úhrnné výši dvojnásobku jeho základní měsíční mzdy. Není-li manžela, přechází postupně tento nárok na děti, rodiče, popřípadě další osoby, pokud byly na zemřelého odkázány výživou.

§ 12

Průměrný výdělek

(1) Rozhodným obdobím pro zjišťování průměrného výdělku u cizozemských pracovníků je období dvanácti kalendářních měsíců předcházejících měsíců, ve kterém vznikla potřeba průměrný výdělek zjistit. Nelze-li pro vznik pracovního poměru v běžném nebo v předcházejícím kalendářním roce určit rozhodné období podle předchozí věty, zjišťuje se průměrný výdělek z období celých kalendářních měsíců od vzniku pracovního poměru.

(2) Takto zjištěný průměrný výdělek se používá do konce kalendářního měsíce, ve kterém byl zjištěn; pokud však potřeba jeho použití trvá bez přerušení i v dalším období, používá se zjištěný průměrný výdělek po celou dobu trvání potřeby použití průměrného výdělku. Přerušením potřeby použití průměrného výdělku se rozumí případy, kdy cizozemskému pracovníku za některý pracovní den vyplývající pro něj z harmonogramu směn přísluší mzda podle vykonané práce, popřípadě náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku bez mzdy za práci přesčas nebo mu nepřislouží mzda ani náhrada mzdy.

(3) Se souhlasem účastníka může organizace v pracovním řádu stanovit, že pro zjišťování průměrného výdělku u cizozemských pracovníků platí obecné předpisy o zjišťování průměrného výdělku;

v tom případě se průměrný výdělek podle předchozích odstavců nezjišťuje.

§ 13

Základní mzda

V případech uvedených v § 7, § 9 odst. 1 písm. c) a d), § 10 a § 11 odst. 2 se základní měsíční mzdou u pracovníků odměňovaných hodinovou mzdou rozumí hodinový mzdový tarif vynásobený 185, 180 nebo 175 hodinami při stanovené týdenní pracovní době 42½, 41¼ nebo 40 hodin.

Společná a závěrečná ustanovení

§ 14

Uchazečům o přijetí, kteří byli organizací pozváni k pohovoru, se poskytne náhrada jízdních výdajů, nocležného a diety (stravné) jako při pracovních cestách.

§ 15

Zrušuje se

- a) výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. ledna 1987 čj. F 72-30489-7202-220187, kterým se stanoví odchylný způsob zjišťování průměrného výdělku pro některé pracovníky Mezinárodního vědeckovýrobního sdružení ROBOT;⁶⁾
- b) § 7 výnosu federálního ministerstva všeobecného strojírenství ze dne 31. srpna 1986 č. 1 o odměňování pracovníků Mezinárodního vědeckovýrobního sdružení ROBOT.⁷⁾

§ 16

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Strougal v. r.

⁶⁾ Registrován v částce 6/1987 Sb.

⁷⁾ Registrován v částce 21/1986 Sb.

100**U S N E S E N Í****předsednictva České národní rady**

ze dne 2. prosince 1987

**o vyhlášení doplňovací volby do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu
č. 84 (okr. Litoměřice)**

Předsednictvo České národní rady

vyhlašuje podle § 50 odst. 1 zákona České národní rady č. 54/1971 Sb., o volbách do národních výborů v České socialistické republice, doplňovací volbu do Severočeského krajského národního výboru ve volebním obvodu č. 84 (okr. Litoměřice) a stanoví den jejího konání na pátek 15. ledna 1988.

Kempný v. r.**101****U Z N E S E N I E****Předsednictva Slovenskej národnej rady**

z 25. novembra 1987

**o vyhlášení doplňovacích volieb do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 61
Trnava — sever**

Predsedníctvo Slovenskej národnej rady

podľa článku 122 ods. 2 ústavného zákona o československej federácii a podľa § 49 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 55/1971 Zb. o voľbách do Slovenskej národnej rady vyhlasuje doplňovacie voľby do Slovenskej národnej rady vo volebnom obvode č. 61 Trnava — sever a určuje deň ich konania na 5. a 6. februára 1988.

V. Šalgovič v. r.

102

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 15. prosince 1987

o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví trvale nezpůsobilých k dosavadní práci

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 148a zákoníku práce č. 65/1965 Sb., ve znění zákona č. 98/1987 Sb. a § 275 odst. 3 písm. c) zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem financí, ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky, ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky, ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů:

§ 1

Rozsah platnosti

(1) Tato vyhláška se vztahuje na pracovníky, kteří

- a) vykonávají zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech,¹⁾
- b) vykonávají ostatní zaměstnání v hornictví pod zemí v hlubinných dolech²⁾ a odpracovali v takovém zaměstnání nejméně 20 roků nebo v zaměstnání uvedeném v písmenu a) nejméně 15 roků anebo v uranových dolech nejméně deset roků.

jestliže se stali vzhledem ke svému zdravotnímu stavu trvale nezpůsobilými k dosavadní práci v důsledku výkonu této práce pro

1. onemocnění nemocí z povolání³⁾ nebo ohrožení touto nemocí nebo
2. dosažení nejvyšší přípustné expozice⁴⁾ nebo
3. pracovní úraz³⁾ nebo
4. jiné onemocnění vznikající nebo podstatně se zhoršující vlivem pracovního prostředí, jejichž seznam je uveden v příloze k této vyhlášce.

(2) Tato vyhláška se vztahuje též na pracovníky, kteří vykonávají ostatní zaměstnání v hornictví pod zemí v hlubinných dolech, jestliže se stali vzhledem ke svému zdravotnímu stavu trvale nezpůsobilými k dosavadní práci v důsledku výkonu této práce pro

- a) onemocnění nemocí z povolání nebo
- b) pracovní úraz.

(3) Tato vyhláška se dále vztahuje na pracovníky, kteří vykonávají zaměstnání se stálým pracovištěm v uhelných lomech a na skrývkách,⁵⁾ jestliže se stali vzhledem ke svému zdravotnímu stavu trvale nezpůsobilými k dosavadní práci v důsledku výkonu této práce pro

- a) onemocnění nemocí z povolání nebo ohrožení touto nemocí nebo
- b) pracovní úraz nebo
- c) jiné onemocnění vznikající nebo podstatně se zhoršující vlivem pracovního prostředí, jejichž seznam je uveden v příloze k této vyhlášce.

§ 2

Pracovní uplatnění

(1) Pracovníka uvedeného v § 1 odst. 1 a 2 organizace

- a) převede na jinou vhodnou práci v podzemí hlubinného dolu nebo
- b) převede na jinou vhodnou práci na povrchu dolu nebo
- c) uvolní do jiné organizace.

(2) Pracovníka uvedeného v § 1 odst. 3 organizace

- a) převede na jinou vhodnou práci v uhelných lomech a na skrývkách nebo

¹⁾ § 12 odst. 1 písm. a) č. 1 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 73/1982 Sb. čl. II a část I přílohy k nařízení vlády ČSSR č. 74/1982 Sb., o některých úpravách v nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení pracujících v hornictví.

²⁾ § 12 odst. 1 písm. a) č. 2 zákona č. 121/1975 Sb., ve znění zákona č. 73/1982 Sb.

³⁾ § 190 zákoníku práce.

⁴⁾ § 4 odst. 1 zákona č. 98/1987 Sb., o zvláštním příspěvku horníkům.

⁵⁾ Část II přílohy k nařízení vlády ČSSR č. 74/1982 Sb.

- b) převede na jinou vhodnou práci mimo uhelný lom nebo skrývku nebo
- c) uvolní do jiné organizace.

(3) Při převádění těchto pracovníků na jinou práci nebo při jejich uvolňování do jiné organizace postupuje organizace podle zákoníku práce.

(4) Organizace je povinna vést evidenci o převedení pracovníka na jinou práci a v potvrzení o zaměstnání⁶⁾ uvést důvod uvolnění pracovníka.

(5) Pokud nároky pracovníka či jiná plnění v jeho prospěch jsou podle zvláštních předpisů⁷⁾ nebo kolektivních smluv vázány na celkovou dobu zaměstnání (praxe) nebo na nepřetržité trvání pracovního poměru, posuzují se tyto skutečnosti, jako kdyby ke změně nebo skončení předchozího pracovního poměru podle odstavců 1 a 2 nedošlo.

§ 3

(1) Organizace jsou povinny ve spolupráci s příslušnými orgány státní zdravotní správy a v dohodě s příslušnými odborovými orgány vypracovat seznamy prací a pracovišť vhodných pro převáděné a uvolňované pracovníky. Přitom zabezpečí, aby seznamy prací a pracovišť byly pravidelně, nejméně jednou za dva roky, doplňovány a upravovány v souladu s nejnovějšími poznatky vědy a techniky a aby na práce a pracoviště uvedené v seznamech byli zařazováni přednostně pracovníci převádění a uvolňování podle této vyhlášky.

(2) Organizace začlení do plánů personálního a sociálního rozvoje konkrétní opatření k řešení pracovních a životních podmínek převáděných a uvolňovaných pracovníků a věnují jim individuální péči v zájmu urychlení jejich pracovní a společenské adaptace na novém pracovišti.

§ 4

(1) Organizace jsou povinny zajistit, aby převáděným nebo uvolňovaným pracovníkům byla umožněna změna nebo rozšíření odborné kvalifi-

kace, pokud nezajistí, aby tuto možnost zabezpečila nová organizace. Proto zejména

- a) ve středních odborných učilištích zabezpečují v součinnosti s příslušným národním výborem⁸⁾ zřizování studia při zaměstnání v učebních a studijních oborech vhodných pro převáděné a uvolňované pracovníky podle potřeb uplatnění těchto pracovníků a potřeb organizací, které zabezpečí jejich nové pracovní zařazení;

- b) ve vlastních výchovně vzdělávacích zařízeních⁹⁾ zabezpečují kursy v rozsahu teoretické výuky nad 180 hodin pro vybraná dělnická povolání zařazená do III. kvalifikačního stupně, ukončované kvalifikační zkouškou předepsanou právním předpisem, popřípadě státní normou (dále jen „kvalifikační zkouška“). Takto získaná odborná kvalifikace pracovníka je kladena na rovně splnění požadavku odborné kvalifikace pro dané dělnické povolání;

- c) vyžadují zřizování pomaturitního nebo specializačního studia¹⁰⁾ na středních školách umožňujícího změnu, rozšíření, případně specializaci odborného vzdělání převáděných a uvolňovaných technickohospodářských pracovníků.

(2) Přijetí do studia nebo kursu ani vykonání kvalifikační zkoušky není vázáno na splnění podmínek předchozí praxe v oboru, pro který má být dosažena změna nebo rozšíření odborné kvalifikace pracovníka.

(3) Pracovníci jsou po dobu zaškolování nebo přeškolování odměňováni podle zvláštních předpisů.¹¹⁾

§ 5

Změna a rozšíření odborné kvalifikace se posuzuje v každé další organizaci, která uvolněného pracovníka zaměstnává, jako změna a rozšíření kvalifikace pracovníka v zájmu organizace, pokud koná práci tomu odpovídající.

⁶⁾ § 60 odst. 1 zákoníku práce.

⁷⁾ Například vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 159/1970 Sb., o poskytování odměn při významných pracovních a životních výrozech.

⁸⁾ § 12 zákona ČNR č. 77/1978 Sb., o státní správě ve školství (úplné znění č. 48/1984 Sb.).

§ 12 zákona SNR č. 79/1978 Sb., o státní správě ve školství (úplné znění č. 50/1984 Sb.).

§ 26 vyhlášky ministerstva školství ČSR č. 124/1984 Sb., o středních školách.

§ 26 vyhlášky ministerstva školství SSR č. 152/1984 Sb., o středních školách.

⁹⁾ Vyhláška ministerstva školství ČSR č. 131/1983 Sb., o výchově a vzdělávání pracovníků v socialistických organizacích.

Vyhláška ministerstva školství SSR č. 6/1984 Sb., o výchově a vzdělávání pracovníků v socialistických organizacích.

¹⁰⁾ § 32 vyhlášky č. 124/1984 Sb.

§ 32 vyhlášky č. 152/1984 Sb.

¹¹⁾ Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 1. 6. 1971 čj. II/3-190/71-7208/Šm o odměňování pracovníků po dobu zaškolování (registrován v částce 13/1971 Sb.).

Vyhláška ministerstva školství č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání.

§ 6

Orgány nadřízené organizacím jsou povinny zajistit, aby jimi řízené organizace využívaly při řešení nového pracovního uplatnění převáděných nebo uvolňovaných pracovníků především všech možností jejich účelného umístění na jiných svých pracovištích.

Hmotné zabezpečení

§ 7

Odstupné

[1] Pracovníkům uvedeným v § 1 odst. 1 a 2 organizace poskytne odstupné ve výši

- a) trojnásobku průměrného měsíčního výdělku,¹²⁾ jestliže vykonávali po dobu nejméně 15 let zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (v uranových dolech nejméně deseti let) nebo nejméně po dobu 20 let ostatní zaměstnání v hornictví pod zemí v hlubinných dolech anebo jestliže utrpěli pracovní úraz, za který organizace plně odpovídá;
- b) dvojnásobku průměrného měsíčního výdělku, jestliže vykonávali po dobu nejméně deseti let zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (v uranových dolech nejméně sedmi let);
- c) průměrného měsíčního výdělku, jestliže vykonávali po dobu kratší než deset let zaměstnání I. pracovní kategorie v hornictví se stálým pracovištěm pod zemí v hlubinných dolech (v uranových dolech méně než sedm let),

jsou-li převedeni nebo uvolněni podle § 2 odst. 1 písm. b) a c), a v poloviční výši uvedených částek, jsou-li převedeni podle § 2 odst. 1 písm. a).

[2] Pracovníkům uvedeným v § 1 odst. 3 organizace poskytne odstupné ve výši

- a) dvojnásobku průměrného měsíčního výdělku, jestliže vykonávali po dobu nejméně 15 let zaměstnání se stálým pracovištěm v uhelných lomech a na skrývkách anebo jestliže utrpěli pracovní úraz, za který organizace plně odpovídá;
- b) jedenapůlnásobku průměrného měsíčního výdělku, jestliže vykonávali po dobu nejméně deseti let zaměstnání se stálým pracovištěm v uhelných lomech a na skrývkách;
- c) průměrného měsíčního výdělku, jestliže vykonávali po dobu kratší než deset let zaměstnání se stálým pracovištěm v uhelných lomech a na skrývkách,

jsou-li převedeni nebo uvolněni podle § 2 odst. 2

písm. b) a c), a v poloviční výši uvedených částek, jsou-li převedeni podle § 2 odst. 2 písm. a).

[3] Pracovníkům, jimž byl přiznán invalidní důchod pro neschopnost vykonávat jakékoliv soustavné zaměstnání nebo z důvodů schopnosti vykonávat zaměstnání jen za zcela mimořádných podmínek, organizace poskytne odstupné ve výši

- a) šestinásobku průměrného měsíčního výdělku, jde-li o pracovníky uvedené v § 1 odst. 1 a 2;
- b) čtyřnásobku průměrného měsíčního výdělku, jde-li o pracovníky uvedené v § 1 odst. 3.

[4] Pracovníkům, jimž byl přiznán invalidní důchod, při němž mohou vykonávat soustavné zaměstnání, avšak jen zcela nepřiměřené jejich dřívějším schopnostem a společenskému významu došavladiho povolání, organizace poskytne odstupné ve výši

- a) čtyřnásobku průměrného měsíčního výdělku, jde-li o pracovníky uvedené v § 1 odst. 1 a 2;
- b) dvojnásobku průměrného měsíčního výdělku, jde-li o pracovníky uvedené v § 1 odst. 3.

[5] Při splnění podmínek stanovených v kolektivní smlouvě se zřetelem na nové pracovní zařazení pracovníků, jejich zdravotní stav, věk, pracovní výsledky a na potřeby nadřízeného orgánu lze poskytnout odstupné podle odstavců 1 a 2 až do výše dvojnásobku částek v nich uvedených.

§ 8

Další odstupné

[1] Organizace může poskytnout další odstupné pracovníkům uvedeným v § 1, kteří byli převedeni na jinou vhodnou práci na povrchu dolu podle § 2 odst. 1 písm. b) nebo uvolněni do jiné organizace podle § 2 odst. 1 písm. c) nebo uvolněni do jiné organizace podle § 2 odst. 2 písm. c) a dosáhli podstatné změny nebo podstatného rozšíření odborné kvalifikace za dále stanovených podmínek.

[2] Další odstupné lze kolektivní smlouvou stanovit až do výše

- a) průměrného měsíčního výdělku, má-li pracovník vykonat kvalifikační zkoušku v příbuzném povolání [§ 4 odst. 1 písm. b)];
- b) dvojnásobku průměrného měsíčního výdělku, má-li pracovník dosáhnout odborné kvalifikace, která vyžaduje absolvování teoretické přípravy v celkovém rozsahu nejméně 200 hodin a vykonání kvalifikační zkoušky;¹³⁾
- c) trojnásobku průměrného měsíčního výdělku, má-li pracovník vykonat závěrečnou zkoušku na středním odborném učilišti v dohodnutém učebním oboru;

¹²⁾ § 275 zákoníku práce.

§ 30 až 34 nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb., kterým se provádí zákoník práce.

Vyhlaška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 112/1975 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti o zjišťování průměrného výdělku.

¹³⁾ Například oprávnění k obsluze a údržbě parních a horkovodních kotlů (ČSN 07 0710).

d) čtyřnásobku průměrného měsíčního výdělku, má-li pracovník dosáhnout úplného středního vzdělání ve studijním oboru na středním odborném učilišti nebo na jiné střední škole.

(3) Podmínkou poskytnutí dalšího odstupného podle předchozího odstavce je splnění písemné dohody mezi organizací a pracovníkem o tom, že pracovník nejpozději do dvou let od převedení nebo uvolnění zahájí studium, které mu po jeho dokončení umožní dosáhnout podstatné změny nebo podstatného rozšíření odborné kvalifikace. V dohodě se dále uvede zejména

- a) název nového povolání,
- b) druh kvalifikace,
- c) způsob a doba jejího získání,
- d) výše dalšího odstupného.

Po splnění dohody organizace na základě písemné žádosti pracovníka vyplátí další odstupné v dohodnuté výši v nejbližším termínu pro vyplatu mezd.

(4) Za splnění dohody podle předchozího odstavce se považuje i vykonání zkoušky v nejbližším náhradním zkouškovém termínu nebo v termínu odloženém nejdéle o jeden rok, pokud k jeho odložení došlo bez zavinění pracovníka.

(5) Pracovníkům, kteří dosáhli podstatné změny nebo podstatného rozšíření odborné kvalifikace pro výkon povolání ještě před uvolněním nebo kteří se vracejí k výkonu povolání (přibuzného povolání), pro které se připravili před nástupem do hornictví, lze poskytnout další odstupné ve výši dvojnásobku průměrného měsíčního výdělku. Podmínkou poskytnutí tohoto dalšího odstupného je, že se pracovník v písemné dohodě s uvolňující organizací zaváže setrvat v nové organizaci v pracovním poměru po dobu nejméně tří let a vykonávat práci odpovídající nově získané kvalifikaci nebo kvalifikaci získané před nástupem do hornictví nebo vrátit uvolňující organizaci za podmínek uvedených v její kolektivní smlouvě toto odstupné ve výši odpovídající nesplnění převzatého závazku. O výplatu dalšího odstupného požádá pracovník písemně uvolňující organizaci nejdříve po půlročním výkonu práce v nové organizaci a předloží potvrzení nové organizace o řádném výkonu práce v příslušném povolání. Organizace vyplátí další odstupné v nejbližším termínu pro výplatu mezd.

§ 9

(1) Odstupné i další odstupné se poskytuje ve výši příslušného násobku průměrného měsíčního výdělku zjištěného podle pracovních předpisů před prvním převedením nebo uvolněním pracovníka po odečtení daně ze mzdy podle sazby příslušné pro pracovníka v tomto mzdovém období. Odstupné i další odstupné se hradí z finančních nákladů organizace.

(2) Celková výše odstupného včetně dalšího

odstupného podle této vyhlášky a dosavadních předpisů nesmí ani po několikerém převedení pracovníka až do jeho uvolnění z důvodů uvedených v této vyhlášce činit více než desetinásobek průměrného měsíčního výdělku stanoveného podle předchozího odstavce.

§ 10

Mzdové vyrovnání

(1) Pracovníkům uvedeným v § 1, kteří byli převedeni na jinou práci nebo uvolněni do jiné organizace (§ 2 odst. 1 a 2) přísluší, pokud není dále stanoveno jinak, mzdové vyrovnání ve výši rozdílu mezi průměrným hrubým výdělkem před převedením nebo uvolněním a hrubým výdělkem dosaženým na nové práci nebo na novém pracovišti (dále jen „nové pracoviště“), a to od nástupu na novém pracovišti po dobu tří měsíců. Dochází-li u pracovníka k podstatné změně jeho pracovní činnosti vyžadující podstatnou změnu nebo podstatné rozšíření kvalifikace (§ 8 odst. 2), jichž nemohl bez své viny dosáhnout v uvedeném době, přísluší mu mzdové vyrovnání ještě po další dobu nezbytnou k dosažení či rozšíření kvalifikace, nejdéle po dobu šesti měsíců od nástupu na novém pracovišti, popřípadě při nutnosti přípravy na kvalifikační zkoušku nejdéle celkem po dobu 12 měsíců.

(2) Mzdové vyrovnání se poskytuje i za dny, za něž pracovník pobírá po přechodu na nové pracoviště náhradu mzdy nebo peněžité dávky nemocenského pojištění nahrazující mzdu; mzdové vyrovnání za dobu poskytování peněžitých dávek nemocenského pojištění nahrazujících mzdu přísluší ve výši rozdílu mezi těmito dávkami, které by pracovník pobíral na dřívějším pracovišti a dávkami přiznanými na novém pracovišti.

(3) Mzdové vyrovnání se neposkytuje pracovníku, kterému přísluší mzda podle § 115 odst. 5 zákoníku práce, a pracovníku, který po době stanovené na zapracování nedosahuje při práci vlastním zaviněním průměrného výkonu dosahovaného pracovníky vykonávajícími stejnou práci.

(4) Mzdové vyrovnání poskytuje pracovníkovi převedenému na jinou práci dosavadní organizace; uvolněnému pracovníkovi organizace, u níž nastoupil do pracovního poměru, a to z ostatních osobních nákladů v termínech určených pro výplatu mzdy. Poskytnutou částku mzdového vyrovnání uhradí nové organizaci uvolňující organizace z ostatních osobních nákladů po skončení doby, za níž mzdové vyrovnání přísluší.

(5) Pracovníku v případě uvolnění do jiné organizace přísluší mzdové vyrovnání jen, nastoupí-li do pracovního poměru nejpozději do jednoho měsíce od skončení předchozího pracovního poměru nebo od skončení nároku na příspěvek před nástu-

pem nového zaměstnání;¹⁴⁾ doba pracovní neschopnosti delší než šest pracovních dnů se do této doby nezapočítává.

(6) Pracovníkům převedeným na jinou práci nebo uvolněným do jiné organizace v důsledku dosažení nejvyšší přípustné expozice přísluší místo mzdového vyrovnání nejdéle po dobu jednoho roku od nástupu na novém pracovišti doplatek do průměrného výdělku dosahovaného před převedením nebo uvolněním.

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 11

Splňuje-li pracovník uvedený v § 1 současně podmínky pro hmotné zabezpečení podle zvláštních předpisů,¹⁵⁾ poskytne se mu hmotné zabezpečení podle předpisu, který je pro něho výhodnější.

§ 12

Při cestách do místa školení a zpět se zaškolovaným a přeškolovaným pracovníkům poskytuje náhrada jízdních výdajů jako při pracovní cestě.¹⁶⁾

§ 13

Průměrný výdělek

Pro účely náhrady škody způsobené pracovním úrazem nebo nemocí z povolání se zvláštní příspěvek horníkům¹⁷⁾ zahrnuje jak do průměrného výdělku před vznikem škody, tak i do výdělku po pracovním úrazu nebo po zjištění nemoci z povolání. Jestliže právní předpisy stanoví pro pracovníka výhodnější výpočet náhrady za ztrátu na vý-

dělku,¹⁸⁾ nezahrnuje se zvláštní příspěvek horníkům do průměrného výdělku před vznikem škody.

§ 14

(1) Hmotné zabezpečení podle této vyhlášky náleží pracovníkům, u nichž k převedení nebo uvolnění dojde po počátku její účinnosti.

(2) Nároky, které vznikly pracovníkům přede dnem účinnosti této vyhlášky, se posuzují podle dosavadních předpisů.

(3) Odstupné podle § 7 náleží také pracovníkům uvedeným v § 1 odst. 1 písm. b) a odst. 2, u nichž k převedení nebo uvolnění došlo po 31. prosinci 1982, pokud jim podle dosavadních předpisů nebylo poskytnuto; vyplácí se na základě písemné žádosti pracovníka. Ustanovení § 9 platí i zde.

§ 15

Zrušuje se vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 129/1979 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků v hornictví trvale nezpůsobilých k dosavadní práci, ve znění vyhlášek č. 21/1982 Sb. a č. 145/1982 Sb.

§ 16

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1988.

Ministr:

M. Boďa v. r.

¹⁴⁾ § 4 až 7 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 74/1970 Sb., kterou se upravuje uvolňování, umísťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních a organizačních opatření.

¹⁵⁾ Například vyhláška č. 74/1970 Sb., ve znění vyhlášky č. 4/1979 Sb. a vyhlášky č. 128/1975 Sb.

¹⁶⁾ § 5 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách.

¹⁷⁾ Zákon č. 98/1987 Sb.

¹⁸⁾ Například § 52 nařízení vlády ČSSR č. 54/1975 Sb.

Příloha k vyhlášce č. 102/1987 Sb.

Seznam onemocnění

vznikajících nebo podstatně se zhoršujících vlivem pracovního prostředí na pracovištích v hornictví
a rámcové návody pro jejich hodnocení

1. Chronická obstruktivní plicní choroba

Za podstatné zhoršení se považuje objektivně prokazatelné zhoršení spirometrických funkcí na 75 % náležité hodnoty a pod tuto hranici. Při hodnocení se přihlíží též ke zhoršujícímu vlivu nadměrného kouření.

2. Přetlaková choroba (primární esenciální hypertenze)

Objektivně prokazatelná změna stadia hypertenze, vznik komplikací.

3. Rozsáhlé žilní městky (varixy) dolních končetin

Rozšíření varixů na celou dolní končetinu, vznik atrofických změn, chronický kožní vřed u varikózního komplexu.

4. Bolestivé páteřní syndromy (bolestivé vertebrogenní syndromy)

Opakovaný výskyt po dobu nejméně jednoho roku se zkracováním intervalu mezi atakami, průkaz objektivních známek.

5. Reumatické zánětlivé choroby kloubů a svalů (progresivní polyartritida, spondylartritida ankylopoetica)

Přechod do vyššího stadia postižení, průkaz aktivity onemocnění, práce ve vlhkém a studeném pracovním prostředí.

6. Deformační artrózy na velkých kloubech

Výrazné anatomické (rentgenové) změny a funkční zhoršování, soustavně léčené po dobu nejméně jednoho roku, práce ve vlhkém a studeném pracovním prostředí.

7. Plísňová onemocnění, psoriáza a chronické ekzémy kůže

Šíření chorobného procesu na další oblasti kůže, opakovaný výskyt i při soustavném léčení po dobu nejméně jednoho roku, který znemožňuje nebo výrazně omezuje zdravotní způsobilost k práci na pracovištích hlubinného hornictví.

8. Zhoršení funkce zraku nebo sluchu

Stavy po onemocněních se zhoršující se tendencí, pokles zrakových funkcí nebo oblastí sluchu pod hodnoty stanovené bezpečnostními předpisy.

9. Vředová choroba žaludku a dvanáctníku

Zvýšený počet recidiv, zřetelné zkrácení klidových intervallů v posledních dvou letech, zhoršující se

stav výživy (pokles tělesné hmotnosti), nutnost trvalého dietního stravování.

10. Onemocnění srdce s ergonometricky prokázaným snížením srdeční funkce

Všechna onemocnění srdce (vady, záněty, ischemická choroba srdeční, kardiopatie), která mají za následek dušnost v klidu či námahovou dušnost nebo jsou spojena s projevy bolesti (angina pectoris všech typů).

11. Ischemická choroba končetin prokázaná objektivně arteriograficky nebo jinou metodou

Klaudiační potíže se zhoršující se tendencí, práce ve vlhkém a studeném prostředí.

12. Chronická nebo recidivující onemocnění močového ústrojí

Všechna chronická onemocnění ledvin, chronická nebo recidivující onemocnění močového měchýře, zejména záněty a novotvary s poruchami močení, zhoršující se při práci ve vlhkém a studeném prostředí.

13. Chronické záněty středouší (i jednostranné) s opakovanými recidivami

Opakované exacerbace v posledních dvou letech s hnisavým výtokem, práce na pracovištích s významným rizikem hluku (stanoví orgány hygienické služby).

14. Akutní reakce psychotického charakteru s klinickými projevy, které vznikly do tří měsíců od havarijní příhody na pracovišti

Anxiózní reakce, pro něž pracovník opakovaně žádá o rozvázání pracovního poměru ze zdravotních důvodů; diagnózu lze stanovit až po vyšetření na psychiatrickém oddělení nebo v psychiatrické léčebně.

15. Zánět zevního zvukovodu

Opakovaný těžší zánět zevního zvukovodu se zřejmou příčinnou souvislostí se zvýšenou prašností na pracovišti.

Pro doly s rizikem ionizujícího záření (uránové doly a ostatní doly s tímto rizikem):

16. Rakovina hrtanu

Pro diagnózu je nutný histologický průkaz.

17. Rakovina kůže

Při opakovaném výskytu v posledních dvou letech. Je nutný histologický průkaz.

18. Trvalé poruchy krvetvorby

Anemie trvající déle než jeden rok s poklesem červených krvinek pod 3,5 miliónu v mm^3 obtížně léčitelné; pokles bílých krvinek pod 3500 a jejich trvalý vzestup nad 10 000 v mm^3 .

P o z n á m k y:

- a) Lékařská poradní komise (LPK)¹⁾ při vydávání posudku se řídí rámcovými návody uvedenými u jednotlivých položek.
- b) Posuzování nemocí z povolání a ohrožení nemocí z povolání se řídí zvláštními předpisy.²⁾

¹⁾ § 28 odst. 3 směrnice č. 49/1967 Věstníku ministerstva zdravotnictví, ve znění směrnice č. 17/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR o posuzování zdravotní způsobilosti k práci.

§ 27 směrnice ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky ze dne 20. 5. 1970 čj. Z-7709/1970-B/1 o posuzování zdravotní způsobilosti k práci uveřejněných pod č. 17/1970 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR (registrováno v částce 24/1970 Sb.), ve znění směrnice ze dne 15. 12. 1971 čj. Z-3401/1972-B/2 uveřejněných pod č. 8/1972 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR (registrováno v částce 13/1972 Sb.).

²⁾ Instrukce č. 25/1973 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR, Hlášení a evidence nemocí z povolání, profesionálních otrav a jiných poškození na zdraví z práce.

Směrnice ministerstva zdravotnictví SSR ze dne 17. 5. 1974 čj. Z-10949/1973-B/1 o hlášení a evidenci nemocí z povolání a profesionálních otrav a jiných poškození na zdraví z práce uveřejněné pod č. 4/1974 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR (registrováno v částce 18/1974 Sb.).

103

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 29. října 1987

**o Dohodě mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou
Afghánské demokratické republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd**

Dne 29. dubna 1987 byla v Kábulu podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Afghánské demokratické republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd. Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 11 dnem podpisu. Tímto dnem pozby-

la platnosti Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Afghánské demokratické republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví ze dne 30. listopadu 1978, vyhlášená č. 130/1980 Sb.

České znění Dohody se vyhlášeje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

DOHODA

**mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Afghánské demokratické republiky
o spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd**

Vláda Československé socialistické republiky
a vláda Afghánské demokratické republiky

v souladu se zásadami Smlouvy o přátelství a spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Afghánskou demokratickou republikou, podepsané dne 24. června 1981 v Praze,

vedeny přáním rozšířit a upevnit přátelské vztahy mezi oběma státy a prohloubit spolupráci v oblasti zdravotnictví a lékařských věd,

vycházejíce ze zkušeností získaných při provádění Dohody mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Afghánské demokratické republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví, podepsané dne 30. listopadu 1978 v Kábulu,

rozhodly se uzavřít tuto dohodu:

Článek 1

Smluvní strany budou rozvíjet spolupráci a podporovat vzájemnou výměnu zkušeností v oblasti zdravotnictví a lékařských věd tak, aby tato spolupráce přispívala k stálému zlepšování zdravotního stavu lidu obou států.

Článek 2

Smluvní strany si budou vyměňovat zkušenosti získané v organizaci a řízení zdravotnictví, zejména zkušenosti na úseku léčebně preventivní péče, hygienické a protiepidemické služby, zdravotní výchovy a zkušenosti s používáním lékařských nástrojů, přístrojů a léků, a budou zkoumat možnost spolupráce v oblasti farmaceutického průmyslu.

Článek 3

Smluvní strany se budou vzájemně informovat o kongresech a sympósiích s mezinárodní účastí, týkajících se otázek zdravotnictví a lékařských věd, které se budou konat na jejich území, a na žádost jedné smluvní strany zašle jí druhá smluvní strana příslušné materiály z těchto akcí.

Článek 4

Smluvní strany budou podporovat a rozšiřovat spolupráci a výměnu zkušeností mezi výzkumnými ústavy, zdravotnickými školami a jinými zdravotnickými institucemi a zařízeními obou států.

Článek 5

Příslušné orgány smluvních stran si budou vyměňovat seznamy lékařské literatury a filmů o zdravotní péči, jakož i informativní materiály z oblasti zdravotní výchovy.

Článek 6

Příslušné orgány a instituce smluvních stran si budou za účelem společného boje proti přenosným nemocem vyměňovat zkušenosti o prevenci, diagnostice a léčení těchto nemocí a zasílat si přehledy o epidemiologické situaci ve svých státech.

Článek 7

Smluvní strany budou spolupracovat v oblasti odborné výchovy zdravotnických pracovníků tím, že:

1. na žádost jedné ze smluvních stran bude druhá smluvní strana vysílat své odborníky ke školení zdravotnických pracovníků nebo umožní zdravotnickým pracovníkům druhé smluvní strany školení ve svých zařízeních;

2. budou podporovat výměnu lékařů a jiných zdravotnických pracovníků ke studijním pobytům nebo jim umožní postgraduální studium v určitém speciálním oboru a studium určitých druhů nemocí;

3. budou podporovat výměnu pedagogických zkušeností v oblasti zdravotnictví.

Článek 8

Smluvní strany budou spolupracovat při technické pomoci v oblasti zdravotnictví tím, že budou na žádost jedné smluvní strany umožňovat vysílání a přijímání zdravotnických pracovníků druhé smluvní strany. Rozsah a podmínky včetně formy odměňování budou dohodnuty ve zvláštních ujednáních mezi příslušnými organizacemi obou států.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav Chňoupek v. r.

Článek 9

1. Smluvní strany budou umožňovat na žádost druhé smluvní strany ústavní léčení ve svých zdravotnických zařízeních nemocných občanů druhé smluvní strany za podmínek dohodnutých v plánech spolupráce, sjednáváných podle čl. 10 této dohody.

2. Každá smluvní strana poskytne v případě akutního onemocnění nebo úrazu bezplatně nezbytnou lékařskou péči občanům druhé smluvní strany, kteří se přechodně nacházejí na jejím území.

Článek 10

Smluvní strany sjednají k provádění této dohody na určitá časová období konkrétní plány spolupráce, které budou obsahovat finanční a organizační podmínky této spolupráce, jakož i její rozsah.

Článek 11

1. Tato dohoda vstupuje v platnost dnem podpisu.

2. Uvedeným dnem pozbývá platnosti Dohoda mezi vládou ČSSR a vládou Afghánské demokratické republiky o spolupráci v oblasti zdravotnictví, podepsaná dne 30. listopadu 1978 v Kábulu.

Článek 12

Tato dohoda se uzavírá na období pěti let a bude se prodlužovat vždy o další pětileté období, pokud ji jedna ze smluvních stran písemně nevytáhne ve lhůtě nejméně šest měsíců před uplynutím příslušného období platnosti.

Tato dohoda může být doplněna nebo změněna výhradně s písemným souhlasem obou smluvních stran.

Dáno v Kábulu dne 29. dubna 1987 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a darí, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Afghánské demokratické republiky:

Abdal Vakíl v. r.

104

VYHLÁŠKA

ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky

ze dne 2. prosince 1987,

kterou se určují nakažlivé lidské choroby ve smyslu trestního zákona

Ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky stanoví podle § 195 trestního zákona č. 140/1961 Sb.:

§ 1

Za nakažlivé lidské choroby ve smyslu § 189 a 190 trestního zákona se považují nemoci uvedené v příloze této vyhlášky.

§ 2

Zrušuje se dosud platné ustanovení vyhlášky ministerstva zdravotnictví a spravedlnosti č. 46/1966 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, a dosud platné položky přílohy k této vyhlášce.¹⁾

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

JUDr. Kašpar v. r.

Příloha k vyhlášce č. 104/1987 Sb.

Nemoci, které se považují za nakažlivé lidské choroby ve smyslu § 189 a 190 trestního zákona

1. AIDS (syndrom získané imunodeficiency) včetně jeho nosičství	17. přenosná dětská obrna (Poliomyelitis anterior acuta)
2. amébová úplavice (Amoebiasis)	18. salmonelózy
3. botulismus	19. spála
4. brucelóza	20. snět slezinná (Anthrax)
5. dávivý kašel	21. tetanus
6. cholera asijská	22. trachom
7. hemorhagické horečky:	23. trichinóza
a) epidemická hemorhagická horečka (Nephrosonephritis haemorrhagica)	24. trichofycie všech typů
b) jiné hemorhagické horečky včetně horečky vyvolané virem Marburg a Ebola	25. tuberkulóza plicní a mimoplicní
8. horečka Lassa	26. tularemie
9. legionelóza	27. tyf břišní (Typhus abdominalis)
10. meningokoková meningitida	28. tyf skvrnitý
11. mor (Pestis)	29. úplavice bacilární (Dysenteria)
12. neštovice (variola vera) včetně alastrimu	30. virový zánět jater typu A
13. ornitóza a psitakóza	31. virový zánět jater typu B
14. otravy a nákazy infekčního původu šířené potraviny a vodou	32. virový zánět jater blíže nespecifikován
15. paratyfy (A, B, C)	33. vzteklinka (Malleus)
16. plynatá snět	34. vzteklinka
	35. záškrt (Difteria)
	36. žlutá zimnice (Febris flava)

¹⁾ § 76 vyhlášky č. 46/1966 Sb. a položky 4, 5, 8, 16, 18, 21, 36, 39, 41 až 43, 46, 49 písm. a), 51, 53, 57, 59 až 61, 66, 67 a 72 části I A přílohy k vyhlášce.

105

VYHLÁŠKA

Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky

z 10. decembra 1987,

ktorou sa určuje, ktoré choroby sa považujú za nákazlivé v zmysle Trestného zákona

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky podľa § 195 Trestného zákona č. 140.1961 Zb. ustanovuje:

§ 1

Za nákazlivé ľudské choroby v zmysle § 189 a 190 Trestného zákona sa považujú choroby uvedené v prílohe tejto vyhlášky.

§ 2

Zrušuje sa vyhláška ministerstiev zdravotníctva a spravodlivosti č. 46/1966 Zb. o opatreniach proti prenosným chorobám.

§ 3

Táto vyhláška nadobúda účinnosť 1. januárom 1988.

Minister:

Pješčak v. r.

Príloha vyhlášky č. 105/1987 Zb.

Choroby, ktoré sa považujú za nákazlivé ľudské choroby v zmysle § 189 a 190 Trestného zákona

1. AIDS (syndróm získanej imunodeficiencie) vrátane jeho nosičstva	17. plynatá sneť
2. amébová úplavica (Amoebiasis)	18. prenosná detská obrna (Poliomyelitis anterior acuta)
3. besnota	19. salmonelózy
4. botulizmus	20. slezinná sneť (Antrax)
5. brucelóza	21. soplavka (Malleus)
6. čierny kašeľ	22. šarlach
7. hemorhagické horúčky:	23. tetanus
a) epidemická hemorhagická horúčka (Nephrosonephritis haemorrhagica)	24. trachóm
b) iné hemorhagické horúčky vrátane horúčky vyvolanej vírusom Marburg a Ebola	25. trichinóza
8. horúčka Lassa	26. trichofýcia všetkých druhov
9. cholera ázijská	27. tuberkulóza pľúcna a mimopľúcna
10. legionelóza	28. tularémia
11. meningokoková meningitída	29. týfus brušný (Typhus abdominalis)
12. mor (Pestis)	30. týfus škvrnitý (Typhus exanthematicus)
13. kiahne (Variola vera) vrátane alastrimu	31. úplavica bacilárna (Dysentéria)
14. ornitóza a psitakóza	32. vírusový zápal pečene typu A
15. otravy a nákazy infekčného pôvodu šírené potravínami a vodou	33. vírusový zápal pečene typu B
16. paratýfy (A, B, C)	34. vírusový zápal pečene bližšie nešpecifikovaný
	35. záškrt (Diphtheria)
	36. žltá zimnica (Febris flava)

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo průmyslu České socialistické republiky

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českými výbory Odborových svazů pracovníků chemického, papírenského, sklářského průmyslu a tisku, pracovníků textilního, oděvního a kožedělného průmyslu a pracovníků dřevoprůmyslu, lesního a vodního hospodářství **výnos č. 2/1987 ze dne 9. září 1987, kterým se doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1987; bude uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva průmyslu České socialistické republiky, částka 10—11/1987.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu průmyslu ČSR a ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva.